

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (osmého senátu)

5. prosince 2019*

„Řízení o předběžné otázce – Sociální zabezpečení migrujících pracovníků – Nařízení (ES) č. 883/2004 – Předčasný starobní důchod – Vznik nároku – Příslušející částka důchodu, která musí přesahovat zákonnou minimální částku – Zohlednění pouze důchodu nabytého v dotyčném členském státě – Nezhlednění starobního důchodu nabytého v jiném členském státě – Rozdílné zacházení s pracovníky, kteří vykonali své právo na volný pohyb“

Ve spojených věcech C-398/18 a C-428/18,

jejichž předmětem jsou žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podané rozhodnutími Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Vrchní soud Galicie, Španělsko) ze dne 25. května a 13. června 2018, došlými Soudnímu dvoru ve dnech 15. června a 28. června 2018, v řízeních

Antonio Bocero Torrico (C-398/18),

Jörg Paul Kondrad Fritz Bode (C-428/18)

proti

Instituto Nacional de la Seguridad Social,

Tesorería General de la Seguridad Social,

SOUDNÍ DVŮR (osmý senát),

ve složení L. S. Rossi, předsedkyně senátu, J. Malenovský a F. Biltgen (zpravodaj), soudci,

generální advokát: G. Hogan,

vedoucí soudní kanceláře: L. Carrasco Marco, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 2. května 2019,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za A. Bocero Torrico a J. Bode J. A. André Velosem a A. Vázquez Condem, abogados,
- za Instituto Nacional de la Seguridad Social a Tesorería General de la Seguridad Social P. García Perea, R. Dívar Conde a L. Baró Pazosem, letradas,
- za španělskou vládu L. Aguilera Ruizem, jako zmocněncem,

* Jednací jazyk: španělština.

– za Evropskou komisi N. Ruiz Garcíou, D. Martinem a B.-R. Killmannem, jako zmocněnci,
po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 11. července 2019,
vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce se týkají výkladu článku 48 SFEU, jakož i nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. 2004, L 166, s. 1; Zvl. vyd. 05/05, s. 72, a oprava Úř. věst. 2004, L 200, s. 1).
- 2 Tyto žádosti byly předloženy v rámci dvou sporů mezi Antoniem Bocero Torricem a Jörgem Paul Konrad Fritz Bodem, na jedné straně a Instituto Nacional de la Seguridad Social (Národní úřad sociálního zabezpečení, Španělsko) (dále jen „INSS“), jakož i Tesorería General de la Seguridad Social (Celostátní finanční správa sociálního zabezpečení, Španělsko), na druhé straně, ve věci zamítnutí jejich žádosti o předčasný starobní důchod.

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Bod 9 odůvodnění nařízení č. 883/2004 uvádí:

„Soudní dvůr několikrát vyjádřil stanovisko k možnosti rovného zacházení v případě dávek, příjmů a skutečností; tato zásada by měla být výslovně přijata a rozvíjena, přičemž je třeba respektovat obsah a smysl soudních rozhodnutí.“

- 4 V článku 1 písm. x) tohoto nařízení je výraz „dávka při předčasném odchodu do důchodu“ definován jako dávka poskytovaná před dosažením věku pro vznik nároku na řádný důchod, která je po dosažení uvedeného věku buď nadále poskytovaná, nebo nahrazena jinou starobní dávkou.
- 5 Podle čl. 3 odst. 1 písm. d) uvedeného nařízení se toto nařízení vztahuje na veškeré právní předpisy týkající se oblastí sociálního zabezpečení, jež se týkají zejména dávek ve stáří.
- 6 Článek 4 téhož nařízení, nadepsaný „Rovnost zacházení“, stanoví:

„Nestanoví-li toto nařízení jinak, požívají osoby, na které se toto nařízení vztahuje, stejné dávky a mají podle právních předpisů kteréhokoliv členského státu stejné povinnosti jako jeho státní příslušníci.“

- 7 Článek 5 nařízení č. 883/2004, nadepsaný „Rovné nakládání s dávkami, příjmy, skutečnostmi nebo událostmi“, stanoví:

„Nestanoví-li toto nařízení jinak a s ohledem na zvláštní prováděcí předpisy, použije se toto:

- a) jsou-li podle právních předpisů příslušného členského státu pobírání dávek sociálního zabezpečení a jiného příjmu přiznávány určité právní účinky, příslušná ustanovení těchto právních předpisů se použijí také na pobírání rovnocenných dávek získaných podle právních předpisů jiného členského státu a na příjem získaný v jiném členském státě;

b) jsou-li podle právních předpisů příslušného členského státu právní účinky připisovány existenci některých skutečností nebo událostí, přihlíží tento členský stát k podobným skutečnostem nebo událostem, které nastaly v kterémkoli členském státě tak, jako by k nim došlo na jeho území.“

8 Článek 6 tohoto nařízení, nadepsaný „Sčítání dob“, zní takto:

„Nestanoví-li toto nařízení [jinak], příslušné instituce členského státu, jehož právní předpisy podmiňují:

– získání, zachování, trvání nebo opětné nabytí nároku na dávky,

[...]

získáním dob pojištění, zaměstnání, samostatné výdělečné činnosti nebo bydlení, přihlíží v nezbytném rozsahu k získaným dobám pojištění, zaměstnání, samostatné výdělečné činnosti nebo bydlení získaným podle právních předpisů kteréhokoli jiného členského státu, jako by byly získány podle právních předpisů, které tato instituce uplatňuje.“

9 V kapitole 5 hlavy III uvedeného nařízení, která obsahuje ustanovení týkající se starobních a pozůstalostních důchodů, článek 52 tohoto nařízení, nadepsaný „Přiznání dávek“, v odstavci 1 stanoví:

„Příslušná instituce vypočte výši náležející dávky:

a) podle právních předpisů, které uplatňuje, a to pouze pokud jsou splněny podmínky nároku na dávky výhradně podle vnitrostátního práva (nezávislá dávka);

b) výpočtem teoretické výše a následně skutečné výše dávky (poměrná dávka) takto:

i) teoretická výše dávky se rovná dávce, kterou by dotyčná osoba měla nárok, pokud by všechny doby pojištění nebo bydlení získané podle právních předpisů ostatních členských států byly získány ke dni přiznání dávky podle právních předpisů, které uplatňuje. Pokud podle těchto právních předpisů výše dávky nezávisí na délce získaných dob, považuje se uvedená výše za teoretickou výši;

ii) příslušná instituce pak stanoví skutečnou výši poměrné dávky tak, že použije na teoretickou výši poměr mezi délkou dob získaných před vznikem sociální události podle právních předpisů, které uplatňuje, a celkové délky dob získaných před vznikem sociální události podle právních předpisů všech dotčených členských států.“

10 Článek 58 téhož nařízení, nadepsaný „Přiznání doplatku“, který je rovněž obsažen v uvedené kapitole, zní následovně:

„1. Příjemci dávek, na kterého se vztahuje tato kapitola, nesmí být v členském státě, ve kterém bydlí a podle jehož právních předpisů mu náleží dávka, přiznána dávka nižší, než je minimální dávka stanovená těmito právními předpisy za dobu pojištění nebo bydlení, která se rovná všem dobám pojištění vzatým v úvahu pro výplatu dávek v souladu s touto kapitolou.

2. Příslušná instituce uvedeného členského státu mu vyplácí po celou dobu jeho bydlení na území tohoto státu doplatek rovnající se rozdílu mezi celkovou částkou dávek náležejících podle této kapitoly a částkou minimální dávky.“

Španělské právo

- 11 Ley General de la Seguridad Social (obecný zákon o sociálním zabezpečení), jehož konsolidované znění bylo schváleno Real Decreto Legislativo 8/2015 (královské legislativní nařízení 8/2015) ze dne 30. října 2015 (BOE č. 261 ze dne 31. října 2015), ve znění použitelném v době rozhodné z hlediska skutkového stavu v původním řízení (dále jen „LGSS“), v čl. 208 odst. 1 stanoví:

„Oprávněná osoba může z vlastní vůle odejít do předčasného starobního důchodu za předpokladu, že jsou splněny následující podmínky:

- a) do dosažení důchodového věku, který se uplatní v každém z případů podle čl. 205 odst. 1 písm. a), jí chybí nejvýše dva roky, aniž se pro tyto účely použijí koeficienty snížení uvedené v článku 206,
 - b) prokáže minimální skutečnou dobu pojištění v délce třiceti pěti let, aniž se pro tyto účely zohlední podíl dob na základě mimořádné odměny za práci [...]
 - c) po doložení obecných a zvláštních podmínek pro daný druh starobního důchodu musí částka důchodu, která má být vyplácena, přesahovat částku minimálního důchodu, který by dotyčné osobě příslušel na základě jejích rodinných poměrů při dosažení věku šedesáti pěti let. V opačném případě nelze odejít do tohoto druhu předčasného starobního důchodu.“
- 12 Článek 14 odst. 3 Real Decreto 1170/2015, sobre revalorización del sistema de seguridad social y de otras prestaciones sociales públicas para el ejercicio 2016 (královské nařízení č. 1170/2015 o valorizaci důchodů ze systému sociálního zabezpečení a dalších veřejných sociálních dávek pro rok 2016) ze dne 29. prosince 2015 (BOE č. 312, ze dne 30. prosince 2015) stanoví:

„Pokud je po uplatnění ustanovení předchozího odstavce součet částek důchodů přiznaných na základě dvoustranné nebo mnohostranné smlouvy o sociálním zabezpečení podle jak španělských, tak cizích právních předpisů nižší než minimální částka příslušného důchodu podle platných právních předpisů ve Španělsku, příjemci se zaručuje, pokud má bydliště v tuzemsku a splňuje podmínky stanovené v této souvislosti obecnými předpisy, rozdíl mezi součtem přiznaného španělského a zahraničního důchodu a uvedenou minimální částkou.

U důchodů přiznaných na základě nařízení [Evropské] unie v oblasti sociálního zabezpečení se použije ustanovení článku 50 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství[, pozměněného a aktualizovaného nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996 (Úř. věst. 1997, L 28, s. 1; Zvl. vyd. 05/01, s. 35), ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1992/2006 ze dne 18. prosince 2006 (Úř. věst. 2006, L 392, s. 1),] a článku 58 [nařízení č. 883/2004].

[...]“

Spory v původním řízení a předběžná otázka

- 13 Antonio Bocero Torrico, který se narodil dne 15. prosince 1953, podal u INSS dne 16. prosince 2016 žádost o předčasný starobní důchod. Ke dni podání této žádosti byl schopen doložit doby pojištění v délce 9 947 dnů ve Španělsku a 6 690 dnů v Německu. Starobní důchod, na který má nárok v Německu, dosahuje skutečné výše 507,35 eur, zatímco důchod, na který by měl nárok ve Španělsku při předčasném odchodu do důchodu, činí 530,15 eur.

- 14 Jörg Bode, který se narodil dne 4. června 1952, podal u INSS dne 31. května 2015 žádost o předčasný starobní důchod. Ke dni podání této žádosti byl schopen doložit doby pojištění v délce 2 282 dnů ve Španělsku a 14 443 dnů v Německu. V posledně uvedeném členském státě má nárok na starobní důchod ve skutečné výši 1 185,22 eura. Podle J. Bodeho činí důchod, na který by měl ve Španělsku nárok při předčasném odchodu do důchodu, 206,60 eur. Podle výpočtů INSS činí výše posledně uvedené dávky 99,52 eur.
- 15 Žádosti o důchody byly zamítnuty z důvodu, že jejich výše nedosahuje výše minimálního měsíčního důchodu odpovídajícího rodinné situaci navrhovatelů v původním řízení při dosažení věku 65 let, a sice 784,90 eur v případě A. Bocero Torrica a 782,90 v případě J. Bodeho. V rozhodnutích o odvoláních podaných dotčenými osobami INSS tato odmítnutí potvrdil.
- 16 Žaloba podaná B. Bocero Torricem proti INSS a Celostátní finanční správě sociálního zabezpečení k Juzgado de lo Social no 2 de Ourense (soud pro pracovněprávní věci č. 2 v Ourense, Španělsko), jakož i žaloba, kterou proti těmto orgánům podal J. Bode k Juzgado de lo Social no 2 de A Coruña (soud pro pracovněprávní věci č. 2 v La Coruña, Španělsko), byly zamítnuty. Tyto soudy dospěly k závěru, že „částka důchodu, která má být vyplácena“ ve smyslu čl. 208 odst. 1 písm. c) LGSS, která musí být vyšší než částka minimálního důchodu, který by dotyčné osobě příslušel při dosažení věku 65 let, aby jí byl přiznán nárok na předčasný starobní důchod, je skutečná výše důchodu nesená Španělským královstvím. Tyto soudy vycházely z účelu španělské právní úpravy, která má zabránit tomu, aby byl poskytován doplatek ke starobnímu důchodu do zákonného minima u osob, které ještě nedosáhly zákonného věku pro odchod do důchodu, a udržet je tak na pracovním trhu.
- 17 Navrhovatelé v původním řízení podali proti rozsudkům uvedených soudů odvolání k Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Vrchní soud Galicie, Španělsko). Tento soud uvádí, že podle čl. 14 odst. 3 královského nařízení 1170/2015 umožňuje španělská právní úprava poskytnutí doplatku k důchodu pouze jako rozdíl mezi celkovou částkou dávek náležejících podle unijní právní úpravy a minimálním důchodem ve Španělsku. Proto je třeba zohlednit důchody, které A. Bocero Torrico a J. Bode skutečně pobírají jak ve Španělsku, tak v Německu, takže žádný ze jmenovaných si nemůže činit nárok na doplatek k důchodu. Z tohoto důvodu nepředstavují zátěž pro španělský systém sociálního zabezpečení.
- 18 Předkládající soud si klade otázku, zda způsob, jakým INSS vyložil výraz „částka důchodu, která má být vyplácena“ uvedený v čl. 208 odst. 1 písm. c) LGSS za účelem určení, zda pracovníkovi vzniká nárok na předčasný starobní důchod, tj. zohlednění pouze skutečného důchodu, který má povinnost vyplácet Španělské království, představuje diskriminaci, která je v rozporu s unijním právem. Poukazuje na to, že pracovník mající nárok na důchod nejméně ve dvou členských státech by nemusel mít nárok na takový předčasný starobní důchod, zatímco pracovník mající nárok na důchod ve stejné výši, který však hradí pouze Španělské království, by na něj nárok měl.
- 19 Za těchto podmínek se Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Vrchní soud Galicie) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku, která je ve věcech C-398/18 a C-428/18 formulována totožně:
- „Je třeba článek 48 SFEU vykládat v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která jako podmínku pro odchod do předčasného starobního důchodu stanoví, že částka důchodu, která má být vyplácena, musí přesahovat minimální částku důchodu, která by dotyčné osobě příslušela podle téže vnitrostátní právní úpravy, je-li tento ‚důchod, který má být vyplácen‘ chápán jako skutečný důchod k tíži pouze příslušného členského státu (v tomto případě Španělského království), aniž se zohledňuje skutečný důchod, který by tato osoba mohla pobírat z titulu dávky stejného druhu od jiného nebo jiných členských států?“
- 20 Usnesením předsedy Soudního dvora ze dne 25. července 2018 byly věci C-398/18 a C-428/18 spojeny pro účely písemné i ústní části řízení, jakož i pro účely rozsudku.

K předběžné otázce

- 21 Úvodem je třeba uvést, že i když se předběžná otázka týká výslovně článku 48 SFEU, zmiňuje předkládající soud v odůvodnění svých předkládacích rozhodnutí rovněž ustanovení nařízení č. 883/2004.
- 22 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že takové starobní důchody, jako jsou důchody dotčené v původním řízení, spadají do působnosti tohoto nařízení. Podle svého čl. 3 odst. 1 písm. d) se totiž toto nařízení vztahuje na právní předpisy týkající se dávek ve stáří. Mimoto výraz „dávka při předčasném odchodu do důchodu“ je definován v čl. 1 písm. x) uvedeného nařízení.
- 23 Za těchto podmínek musí být zkoumána otázka položená předkládajícím soudem z hlediska nařízení č. 883/2004 (obdobně viz rozsudky ze dne 18. ledna 2007, Celozzi, C-332/05, EU:C:2007:35, bod 14, a ze dne 18. prosince 2014, Larcher, C-523/13, EU:C:2014:2458, bod 29).
- 24 Je tedy třeba konstatovat, že podstatou otázky předkládajícího soudu je, zda ustanovení nařízení č. 883/2004 musí být vykládána v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, která jako podmínku pro odchod pracovníka do předčasného starobního důchodu stanoví, že částka důchodu, která má být vyplácena, musí přesahovat minimální částku důchodu, která by tomuto pracovníkovi příslušela při dosažení zákonného věku pro odchod do důchodu podle této právní úpravy, je-li tento „důchod, který má být vyplácen“ chápán jako důchod k tíži pouze tohoto členského státu, přičemž je vyloučen důchod, který by uvedený pracovník mohl pobírat na základě jiné dávky stejného druhu od jiného nebo jiných členských států.
- 25 Pokud jde o ustanovení španělského práva dotčené v původním řízení, tj. čl. 208 odst. 1 písm. c) LGSS, skutečnost, že toto ustanovení váže vznik nároku na předčasný starobní důchod na podmínku, aby částka důchodu, která má být vyplácena, přesahovala minimální částku důchodu, který by dotyčné osobě příslušel při dosažení zákonného věku pro odchod do důchodu, není jako taková ve sporech v původním řízení zpochybněna.
- 26 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že žádné ustanovení hlavy I nařízení č. 883/2004, která obsahuje jeho obecná ustanovení, ani hlavy III kapitoly 5 tohoto nařízení, mezi která patří zvláštní ustanovení použitelná zejména na starobní důchody, takovému pravidlu nebrání.
- 27 Z článku 58 uvedeného nařízení, který stanoví, že příjemce dávek ve stáří nesmí pobírat nižší dávky, než je minimální dávka stanovená v právních předpisech členského státu bydliště, a že příslušná instituce tohoto státu mu musí případně vyplácet doplatek rovnající se rozdílu mezi celkovou částkou dávek, které mu náleží, a částkou minimální dávky, nevyplývá, že by členský stát měl povinnost přiznat žadateli nárok na předčasný starobní důchod, pokud jeho výše, na kterou má nárok, nedosáhla minimální výše důchodu, kterou by pobíral při dosažení zákonného věku pro odchod do důchodu.
- 28 Navrhovatelé v původním řízení však zpochybňují skutečnost, že příslušné orgány a španělské soudy vykládají za účelem určení nároku na předčasný starobní důchod pojem „částka důchodu, která má být vyplácena,“ tak, že se vztahuje pouze na důchod k tíži Španělského království, aniž se zohledňuje důchod z jiných členských států, na který má dotyčná osoba případně nárok.
- 29 Pokud jde zaprvé o ustanovení nařízení č. 883/2004, která se použijí na takové okolnosti, je třeba připomenout, že článek 5 tohoto nařízení zakotvuje zásadu rovného nakládání. Z bodu 9 odůvodnění tohoto nařízení vyplývá, že unijní normotvůrce hodlal zásadu rovného nakládání s dávkami, příjmy a skutečnostmi, kterou vytyčila judikatura, zakotvit v textu uvedeného nařízení proto, aby byla rozvíjena, a to za současného respektování obsahu a smyslu rozhodnutí Soudního dvora (rozsudek ze dne 21. ledna 2016, Vorarlberger Gebietskrankenkasse a Knauer, C-453/14, EU:C:2016:37, bod 31).

- 30 V tomto ohledu čl. 5 písm. a) nařízení č. 883/2004 stanoví, že jsou-li podle právních předpisů příslušného členského státu pobírání dávek sociálního zabezpečení a jiného příjmu přiznávány určité právní účinky, příslušná ustanovení těchto právních předpisů se použijí také na pobírání rovnocenných dávek získaných podle právních předpisů jiného členského státu a na příjem získaný v jiném členském státě.
- 31 Jak uvedl generální advokát v bodě 45 svého stanoviska, je třeba konstatovat, že toto ustanovení se vztahuje na takové situace, jako jsou situace dotčené v původním řízení. „Pobírání dávek sociálního zabezpečení“ ve smyslu uvedeného ustanovení musí být totiž považováno za důchod, na který mají navrhovatelé v původním řízení nárok. Podle čl. 208 odst. 1 písm. c) LGSS vyvolává nárok na tento důchod, pokud jeho výše převyšuje minimální výši důchodu, která se uplatní při dosažení zákonného věku pro odchod do důchodu, právní účinek spočívající v tom, že posledně uvedení mají nárok na předčasný starobní důchod.
- 32 Naproti tomu na rozdíl od toho, co tvrdí navrhovatelé v původním řízení ve svých písemných vyjádřeních, faktické situace v projednávaných věcech nespádají pod článek 6 nařízení č. 883/2004. Tento článek, nadepsaný „Sčítání dob“, totiž pro účely určení nabytí nároku na dávky sociálního zabezpečení stanoví, že členský stát přihlíží k dobám pojištění, zaměstnání, samostatné výdělečné činnosti nebo bydlení získaným podle právních předpisů jiných členských států, zatímco v projednávané věci jde o to, zda částka důchodů, na které mají uvedení navrhovatelé nárok v jiném členském státě, musí být zohledněna pro určení nároku na předčasný starobní důchod.
- 33 Stejně tak čl. 52 odst. 1 písm. b) nařízení č. 883/2004, kterého se navrhovatelé v původním řízení rovněž dovolávají, se pro účely odpovědi na otázku předkládajícího soudu nepoužije. Toto ustanovení se totiž týká také sčítání dob pojištění nebo bydlení získaných podle právních předpisů všech dotyčných členských států. Mimoto se toto ustanovení netýká získání nároku na starobní důchod, nýbrž výpočtu výše náležející dávky (v tomto smyslu viz, pokud jde o odpovídající ustanovení nařízení č. 1408/71, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením č. 118/97, ve znění nařízení č. 1992/2006, rozsudek ze dne 3. března 2011, Tomaszewska, C-440/09, EU:C:2011:114, bod 22 a citovaná judikatura).
- 34 Zadruhé je třeba zkoumat slučitelnost ustanovení vnitrostátního práva, jako je čl. 208 odst. 1 písm. c) LGSS, jak je vykládáno příslušnými orgány a vnitrostátními soudy, s čl. 5 písm. a) nařízením č. 883/2004.
- 35 Podle posledně uvedeného ustanovení musí příslušné orgány dotyčného členského státu pro účely použití takového pravidla vnitrostátního práva, jako je čl. 208 odst. 1 písm. c) LGSS, zohlednit nejen pobírání dávek sociálního zabezpečení, které dotyčná osoba získá na základě právních předpisů tohoto státu, nýbrž i pobírání rovnocenných dávek získaných v jakémkoli jiném členském státě.
- 36 Pokud jde o starobní důchody, Soudní dvůr již měl příležitost vyložit pojem „rovnocenné dávky“ obsažený v uvedeném čl. 5 písm. a) tak, že se vztahuje na dvě dávky ve stáří, které jsou srovnatelné s ohledem na cíl sledovaný těmito dávkami a předpisy, které je zavedly (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. ledna 2016, Vorarlberger Gebietskrankenkasse a Knauer, C-453/14, EU:C:2016:37, body 33 a 34).
- 37 Ze spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, přitom podle všeho vyplývá, že starobní důchody, na které mají navrhovatelé v původním řízení v Německu nárok, jsou v tomto smyslu rovnocenné předčasným starobním důchodům, na které by mohli ve Španělsku uplatňovat nárok, což však přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

- 38 Z toho vyplývá, že čl. 5 písm. a) nařízení č. 883/2004 brání takovému výkladu pojmu „částka důchodu, která má být vyplácena“, který je uveden v čl. 208 odst. 1 písm. c) LGSS, který se týká pouze důchodu k tíži Španělského království, aniž se zohledňuje důchod, na který mají navrhovatelé v původním řízení nárok v Německu.
- 39 Tento závěr je podpořen zkoumáním situací dotčených v původním řízení s ohledem na zásadu rovného zacházení, jejímž zvláštním vyjádřením je rovné nakládání s dávkami, příjmy, skutečnostmi nebo událostmi uvedené v článku 5 tohoto nařízení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. února 2008, Klöppel, C-507/06, EU:C:2008:110, bod 22).
- 40 V této souvislosti je třeba připomenout, že zásada rovného zacházení, jak je vyjádřena v článku 4 nařízení č. 883/2004, zakazuje nejen zjevnou diskriminaci na základě státní příslušnosti osob, kterým přísluší nároky ze systémů sociálního zabezpečení, ale také všechny skryté formy diskriminace, které použitím jiných rozlišovacích kritérií vedou ve skutečnosti ke stejnému výsledku (obdobně viz rozsudek ze dne 22. června 2011, Landtová, C-399/09, EU:C:2011:415, bod 44 a citovaná judikatura).
- 41 Za nepřímou diskriminaci tak musejí být považovány podmínky vnitrostátního práva, které se sice uplatní nezávisle na státní příslušnosti, avšak v zásadě nebo ve velké většině se dotýkají migrujících pracovníků, jakož i podmínky, které se uplatní bez rozdílu, ale které mohou být snadněji splněny tuzemskými pracovníky než migrujícími pracovníky nebo které by mohly působit zejména v neprospěch migrujících pracovníků (obdobně viz rozsudek ze dne 22. června 2011, Landtová, C-399/09, EU:C:2011:415, bod 45 a citovaná judikatura).
- 42 Skutečnost, že příslušné orgány členského státu odmítly zohlednit pro účely určení nároku na předčasný starobní důchod důchodové dávky, na které má pracovník, který využil svého práva na volný pohyb, nárok v jiném členském státě, přitom může tohoto pracovníka uvést do situace, která je méně příznivá než situace pracovníka, který absolvoval celou svoji kariéru v prvním členském státě.
- 43 Taková vnitrostátní právní úprava, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, může být nicméně odůvodněna v rozsahu, v němž sleduje cíl obecného zájmu, za podmínky, že je způsobilá zaručit jeho uskutečnění a nepřekračuje meze toho, co je k dosažení sledovaného cíle nezbytné (v tomto smyslu viz zejména rozsudek ze dne 18. prosince 2014, Larcher, C-523/13, EU:C:2014:2458, bod 38).
- 44 K tomuto INSS a španělská vláda na jednání uvedly, že cílem uplatnění, pro účely vzniku nároku na předčasný starobní důchod, podmínky dosažení minimální výše důchodu, na kterou by měla dotčená osoba nárok v zákonném věku pro odchod do důchodu, je snížit využívání předčasného důchodu. Mimoto tato podmínka tím, že vylučuje nárok na předčasný starobní důchod v případech, kdy by jeho výše, na kterou by dotčená osoba měla nárok, zakládala nárok dotčené osoby na doplatek k důchodu, umožňuje zamezit dodatečným nákladům v rámci španělského systému sociálního zabezpečení.
- 45 Nicméně, jak uvedl generální advokát v bodě 49 svého stanoviska, i za předpokladu, že by takové úvahy mohly představovat cíle obecného zájmu ve smyslu judikatury citované v bodě 43 tohoto rozsudku, nemohou argumenty předložené INSS a španělskou vládou odůvodnit diskriminační uplatnění takové podmínky na úkor pracovníků, kteří využili svého práva na volný pohyb.
- 46 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na položenou otázku odpovědět tak, že čl. 5 písm. a) nařízení č. 883/2004 musí být vykládán v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, která jako podmínku pro odchod pracovníka do předčasného starobního důchodu stanoví, že částka důchodu, která má být vyplácena, musí přesahovat minimální částku důchodu, která by tomuto pracovníkovi příslušela při dosažení zákonného věku pro odchod do důchodu podle této právní úpravy, je-li tento ‚důchod, který má být vyplácen‘ chápán jako důchod k tíži pouze tohoto členského státu, přičemž je vyloučen důchod, který by uvedený pracovník mohl pobírat z titulu dávky stejného druhu od jiného nebo jiných členských států.

K nákladům řízení

- 47 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (osmý senát) rozhodl takto:

Článek 5 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení musí být vykládán v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, která jako podmínku pro odchod pracovníka do předčasného starobního důchodu stanoví, že částka důchodu, která má být vyplácena, musí přesahovat minimální částku důchodu, která by tomuto pracovníkovi příslušela při dosažení zákonného věku pro odchod do důchodu podle této právní úpravy, je-li tento ‚důchod, který má být vyplácen‘ chápán jako důchod k tíži pouze tohoto členského státu, přičemž je vyloučen důchod, který by uvedený pracovník mohl pobírat z titulu dávky stejného druhu od jiného nebo jiných členských států.

Podpisy.